

Դուք էիք աղաւմիք միամիտք տանարասութք, զորս վասն վափուկ մոյն արիթ ի վարժ և կալան որորդք ապակամիչք. դուք էիք ծիծառութք տանարասութք որ ծովուութք քաղցրածամ բարբառովք ի տանարասութք սրբութեամ, և մտին օգք հարամածիք և համիթ յիւրաքամիչք բութոց. դուք էիք մեղողուկք շիմամութք ծամակիք մարդկամ, և համակ վարութակք ապակամիւք ցրուեցիք յիւրաքամիչք երամոց¹.

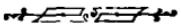
Միս բառի ներկայութիւնը՝ փոխանակ մարմինի, վաղմամութիւն մըն է. մարդ կարծէ թէ զեռ երէկ զրուած է.... բայց ինչ որ լեզուին մէջ զեղեցիկ կայ, կ'երեւէ թէ ժամանակագրութիւն չունի. ամէն դարու է:

Հարայարելի

Հ. Ն. Աւարտութեալ

Ս. ԲԱՐՍՈՒ ԿԵՍԱՐԱՑԻՈՅ

« Յադագս վեցօրեայ առորց արարչորեան »

Էջ 116. տող 24. « Զայս ասեն բաղդացիքն, որ միշտ ընդ աստեղս հային », Աւզզ. բաղդեայքն »,

Հմտ. Էջ 150. տող 16. « Զիք բաղդացիք և ոչ աստեղագէտ »,

Էջ 116. տող 24. « Եղիցին ի նշան և ի ժամանակս և յաւուրս և տարեկանս » ... ի զնաց ժամանակաց :

Աւզզ. « ի զնացս... »:

Էջ 118. տող 16. « Ծնանի մանուկ դժուարին երկամքը մօրն՝ որ ծնանին, և կայ մանկարարն զեգերեալ տեսանել՝ թէ արո՛ւ իցէ մանուկն եթէ էզ. կատարեալ կայ լսել զաղաղակ լալոյ մանկան, զի այն է նշանակ կենաց նորա »:

Աւզզ. « կարկասեալ կայ լսել »:

Ականջը կը կառկառի լսելու թէ երեխայի ձայնը և թէ համբելու վայրկեանները, ստուգելու որ աստղի տակ ծնանելու բոպէն:

Հմտ. « Արդ ո՞րչափ ժամս վայրկենից և

բոպէից համարիցի անցեալ աստեղագէտն մինչ կայր ուշ ուներ մանկարարն լալոյ մանկանն ». կայր ուշ ուներ նոյն է ընդ կուսանեալ կայ բերու. տող 27:

Էջ 118. տող 30. « Եւ զարձեալ եթէ այլ ուրճ եւս զիպեսցի ժամարաշխն, և բոպէահամարն՝ արտացոյ տանն որ ծնաւ մանուկն.... ճանաչել զժամ մանկանն որ ծնաւ, ենէ.... Եւ թոփ ինձ այլ այդ... »:

Աւզզ. « այրութիւն... տանն ուր... մանկան՝ յորում ծնաւ... ինձ այրազգ »:

Էջ 120. տող 30. « Արդ ցեղը վրիպեցանեն աստեղագէտը զմարդկութիւնս. զի զնեն երես պատուականս զանուն աստեղաց, և զմեկնութիւն իրացն յանասնոցն՝ որ առ մեզս բառաշեն՝ տանեն »:

Աւզզ. « իրս,... բառաշեն և արածեն » ուղղելով նաեւ կիսադրութիւնքը՝ մարթի ընթեռնուլ. « զի զնեն իրս պատուականս զանուն աստեղաց, և զմեկնութիւն իրացն յանասնոցն որ առ մեզս բառաշեն և արածեն »:

Էջ 120. տող 33. « Զի թէ յանասնոց ասնու երկինց զօրութիւն զիտել և ճանաշել զշէպս և զիրս մարդկանս, ապա և հնազանդեալ են այլոց պատձառականաց, զի ի խոտակեր անասնոցն առցեն սկիզբն իրացն մեկնութեան »,

Աւզզ. պաճարականաց, այսինքն կենդանիերպիցն. որով գուշակութիւններ կը կատարուին:

Էջ 122. տող 35. « Քանզի ոչ ոք երեց ի թագաւորաց պահեաց գտանել զժամս որդւոյ իւրց աստեղօրն՝ տեսանել թէ հասնիցն նմա վիճակ թագաւորութեան, եթէ ոչ. և ոչ ի ծառայից ոք երբեց եղեւ տէր, թէ զայս այսպէս մեկնիցեմք.... Եւ զիարդ արդիօք ոչ ոք պատահեաց ժամանակ ծննդեան ծառայութեան միում ումեց »?....

Թերեւս Ս. Բարսոփի միտքն եղեր է ըստել թէ ինչպէս այս թագաւորներուն՝ որ իրարու յաջորդեցին, ծառայից մէկը չպա-

կեց ծննդեան ժամանակը, որպէս զի իւր որդին թագաւորեցնէ:

Էջ 124. տող 20. “Եւ զի այս ամենայն փոխումունք ժամանակաց աստիճանանաց տրդարագնացիւք լուսաւորացն ըլլըշեալ անցանեն ի վերայ մեր ու:

Աւզգ. արագագնացիւք? թէ և արդարագնացիւք հաւասարագնացիւքի իմաստը կուտայ:

Էջ 127. տող 10. “Քանզի լուսին, յորժամ երկուասանիցս կատարէ զբացացս իւր, ի տարին մի կատարէ”:

Աւզգ. ի տարի մի կատարի. լուսինն տան և երկու անգամ կատարելով իւր ընթացը՝ մեկ տարի կ'ըլլայ:

Էջ 128. տող 26. “Զի որ բնակեալ իցեն անդ յաշխարհն Հնդկաց և կամ աստ ի Բիշրիտոնի աշխարհին՝ միով հաւասարութեամբ միակշիռ տեսանեն զծագել արեգակնա:

Աւզգ. ի Բիշրամիա աշխարհին? թէ պարզապէս Բիշրիտոն (Պէյրութ):

Էջ 129. տող 7. “Ալլայլի պշտուող տեսին, և զւյան իրբւ զմայլ իմն տեսանէ”:

Աւզգ. պշտուար:

Հմամ. “Եւ յորժամ կարի քաջ զաշս ի վերայ եղեալ պշտուող ընդերկար հեռատան”:

Էջ 129. տող 20. “Զիցէ արդեօք տեսեալ քո ի բարձրաբերձ բարձրավանդակաց զդաշտ բնդարձակ և մեծանիստ, յուրում վարիչին հարկից եղանց ի բացավայրի ուրեք. զի՞նդր արդեօք թուրիցին քեզ հանդերձ եղնող ոդանաւան որ վարիցին զնոսա, այլ թերեւս իրբւ զմրջինս զետնագնացս....”:

Աւզգ. Վարիցին.... եզնող արօրաւան կամ հօտաղաւան?

Եթէ դիտուք բարձութեան վրայէն, երբ չծականը մածկալով և արօրովն վարելու ըլլան զաշտը, մըջինին կը նմանին. աղաւազ բառը կարելի է երկու կերպ հասկընալ, 1. զի՞նդր թուրացին քեզ (հարկից եղանց) հանդերձ եղնող հօտաղաւան. 2. զի՞նդր թուրացին քեզ (հարկից եղանց) հանդերձ եղնող արօրաւան”?

Էջ 130. տող 35. “Եւ զթանձրամած ստոյն զատուերն մերկանայ յերեսաց երկրէ, և զիսաւարն մթապտ հալածական ի տիեզերաց երկրէ”:

Աւզգ. երես. “Երկրէ,, անուշազիր կրկնութիւն է նախընթացին:

Էջ 133. տող 2. “Եւ իրագէտց իրացս այսոցիկ են, ասեն որ ընդ լուսով լուսնին ննջցեն, առաւել խոնաւութիւն լիցի ի զգուիս նոցա,,:

Աւզգ. “Եւ որ իրագէտց... որք ընդ... իմի”:

Էջ 133. տող 32. “Եւ յայնմ ծովու՝ որ անուանեալն կոչի երկիրեանց, նմանութիւն սրուակաց է՝ ասեն՝ ի միջի, իրբւե թէ ճգնաւով ընդենին վերանալ ելանել փորերով զջուրան զի ընդ լուսնին յորդեացին”:

Աւզգ. “Երեկորնեայց..... փողերով”:

Թէպէտ հոս իմաստը կը պահանջէ որ յաւեցուի “և ըստ յաներոյ և ըստ անելի բանի իրբւե թէ րզնելով բզիսն վերանալ ելանել փողերով զջուրան ու բզիսն և վերացողն ոչ թէ կը փորէ, այլ վեր կը ցաթքէ”:

Էջ 134. տող 24. “Բայց անհամ և սնոտի պատմութիւն, որ իրբւե զբարբանջ ծերութեան զառանցելոյ անկելոյ ի մտաց իցեն, անչափ ծաղու և արհամարհանաց արժանի են, զի ամենայն ումեք յայտնի և երեւելի է զի ի ստեղծուածոյ մտաց կատարեն զստայօտ պատմութիւնն”:

Աւզգ. “պատմութիւն ասեն, որ ... յայտնի երեւի... մտաց կարկատեն”:

Էջ 135. տող 6. “Եւ զայս անչափ քաղաքս ակսուածեւ հրապարակօքն և փողոցօք, զի՞նդր միանգամայն լուսաւորեցին”:

Աւզգ. “Լուսաւորիցին”:

Էջ 135. տող 13. “Զի լուսաւորէ զամենայն նրբափողցս և զամբաստունս, և բաւական է լայնատարած ծագութն նորա սփոել յամենայն կողմանս, և զրաւել ունել զաշխարհս ամենայն միով միատա-

բած պայծառութեամբն զոր արկանէ ի վերայ ամենայնի, և տիրէ ի վերայ ամենայն ազգաց իւրով յորդազնաց ընթացիւնն,,:

Ուղղ. օդագնաց:

Էջ 136. տող 34. “Փառաւորել զՀայր և զԱրդի և զսուրբ Հոգին, որ ի օգնական կենաց մերոց, այժմ և միշտ, և այժն. եւ կամուտ և բան. glossa:

Էջ 138. տող 11. “Բայց տնկոց և ծառոց թէպէտ և ասի՞ թէ ունին կենդանութիւն, մնունք և աճումն դարմանով և խոնաւութեամբ ջուրցն՝ զոր առնուն՝ կոչչ կենդանութիւն. և ոչ իրբեւ զանասունան են՝ որ շարժումն բդիմաց և ազդումն և գնացն ունին,,:

Ուղղ. շարժումն մասսաց կամ տնդամոց?

Էջ 138. տող 15. “Եւ վասն այսուրիկ ասաց՝ եթէ բդիսեցն ջուրը, զի ամենայն ինչ որ ի մէջ ջուրցն զուղեացի, և ի նոսին շրջեացի, և զեյխն ձեչից, զեռուն բնութիւն է,,:

Ուղղ. և ենյանահ իցէ. ինչ որ ջրի մէջ ծածկուի կամ կը պարտի կամ որ եման ձեռով բան ըրայ (ինչպէս խեցեմորթիր և այլն) նոցա բոլոր զեռուն անուն ունին:

Էջ 138. տող 25. “Եւ այսու աստուածաբարբառաւ պատգամաւս, որ իրբեւ փորը իմն երեւի, որ ազգ զուղակաց էին՝ որ ոչ գոյին վաղվաղակի ի հաստել,,:

Ուղղ. զային:

Հմտու. և որ ազգ զեռնոց էին՝ զոր ոչ հած ի լինել. Անդ:

Էջ 138. տող 29. “Եթէ գազանքն՝ որ ըստ իւրեանց կերպարանացն ծնանին զիւրեանց սերմանին,,:

Ուղղ. նմանիսն, զի որ ծնանին զնմանն իւր ծնանի ի սերմանէ:

Էջ 139. տող 19. “Եւ այսու զօրութեամբ հրամանի արարչութեան Աստուծոյ զեսան մանունքն հանդերձ մնամեծովք եղեն վաղվաղակի ըստ իւրաքանչիւր ազգաց և կերպարանաց,,:

Ուղղ. “զնունքը մանունքն հանդերձ մեծամեծօքն եղեն վաղվաղակի ըստ իւրա-

բանչիւր ազգաց և կերպարանաց,,. մանր զեռունները և խոշորները, իւրաքանչիւրն ըստ իւր կերպին և ցեղին գոյացան իսկ և իսկ Աստուծոյ հրամանաւ:

Հմտու. էջ 142 տող 1:

Էջ 140. տող 14. Եւ այսու յայտ է, թէ այլ չոկ է ձկանց՝ որ ի ջուրսն շրջին, և այլազգ է բնութիւն՝ որ ունի զայլակերպ շարժումն, և զատ և միանձն բնութիւն, որ կայ միշտ յիւրում կայանի անդ, և այլ անփոխ զնացիւր ըստ պատշաճի իւրոյ կենդանութեան:

Ուղղ. “Կ այրափոխ զնացիւր,,. ամեն կենդանի անասուն իւր բնութեան և անդամոց պատշաճ շարժումն և բայցլուածքը ունի:

Հմտու. “Բլղիեցն (ասէ) ջուրը,,. այսինքն է որ պէս պէս կերպարանս ունիցին ըստ իւրաքանչիւր ազգաց, և այլափոխ անասուն և զոյնս, և մարմինս և զոյնս, մարմինս և կերպարուր էջ 141 տող 19:

Էջ 141. տող 8. “Որ անուանեալ կոչին տեղաղը,,:

Ունի՞ առնչութիւն ընդ դերակի?

Էջ 141. տող 27. “Եւ կամ ով որ ի մարդկանէ, որ անդէն ի բարձունս կըզգեաց ծերացեալ իցեն, և զամենայն աւուրս կենաց իւրոց ի խոնաւ բնակութիւն հանեալ իցէ թէ կարիցէ տալ զնշանս կերպարանաց ըստ իւրաքանչիւր ազգաց և կերպարանաց ձկանց: Պատմեն որսորդքն՝ որ ի հնդիպատցոց ծովուն աշխատին, և զպէսպէս նմանութեանց ձկանց տան զրոյց...,,:

Այս պարբերութեան մէջ ուղղելի են թէ կետադրաբիւնք և թէ խմաստի սխալներ. ուստի աղղելի է. “... թէ կարիցէ տալ զնշանս կերպարանաց ըստ իւրաքանչիւր ազգաց: (Զպէսպէս) կերպարանաց ձկանց պատմեն որսորդքն՝ որ ի հնդիկ ծովուն ունին միշտ զվատակս. զձկանց և զայլ կերպարանաց յայտ առնեն որսորդք՝ որ յեգիպատցոց ծովուն աշխատին, և զպէսպէս նմանութեանց ձկանց տան զրոյց...,,: Եթէ մի

ծովու մէջ կ'աշխատին, միւսի մէջ ուրեմն կրնան վաստակի, առանց յատակն իշնելու և խեղուելու վտանգի իրենց զիրենց ենթարկելու:

Էջ 142. տող 18. “Եւ ոչ ունին ձկունց կես ատամանց ի բերանս իրեանց, որպէս ունի արջառ և ոչխար, որ առ մեզ սեակի, և չիք ի ձկունս՝ որ որոճից ։։։

Ուղղ. “կես ատամանց ։։։”

Համեմատելով Ս. Բարոնի արջառի և ոչխարի ատամերու հետ չէր կարող ըստել որ ձկներ չունին կես ատամանց, այլ կեսիք չկան անոնց բերան որ որոճնեն, այլ անոնց փոխարէն ունին ուր ատամեր՝ և ամրոջ։

Էջ 143. տող 16. “Բայց զայս պարտի ածել զմուտ ազան անապակեր (յօր աւագակեր) ։։։”

Թուփ ուղղելի. անյագակեր։

Հմտո. “Այէ զի՞նչ առաւել իցէ մարդ աղքատ քան զձկնիկն փորբիկ՝ առ մեծատանն, որոյ բացեալ զրերանն յագահուրին և անյագ ժողովեսցէ զարարս այլոց, Անդ. տող 6։

Էջ 144. տող 20. “Փախիցուց այսունետեւ ի ծուռ բարոյից ծուցն՝ որ նենագեն առնեն չարիս մարդկան և բաւական համարեսուց զայն ինչ արդարութեամբ ստացեալ ունիցիմք ։։։”

Ուղղ. “որ ինչ արդարութեամբ ։։։”

Էջ 145. տող 1. “Եւ կալ մնալ միաբանիլ ի միում բանի կամ ի միում խորհըրդի ոչ երբէք յօժարեն, այլ այլք ընդայլոյ երեւին յամենայն գործս և գնացս ։։։”

Ուղղ. այլք չնջելով։

Էջ 145. տող 6. “Եւ անհնարին է խորշել և մերժել յանիրաւութենէն զոր ունին, և զերծանել ապրել ի վասակար խորամանկութենէն. զի իրեւ հանդերձ զգեցեալ ունին զրարեկամուրիւն ի վերայ խորհրդոց չարեաց՝ որ կան ի սիրոս նոցա ։։։”

Ուղղ. “զիորամանկութիւնն, Բարեկամութեան ոչ մի ակնարկ չկայ բնազրի մէջ. այլ խորամանկութիւնը զայլեր իրեւ գա-

ռան մորթ կ'առնեն վրաները և անով կը ծածկեն իրենց սրտի դառնութիւնը:

Էջ 145. տող 35. “Եթէ զոն ձկունը՝ որ զբարի բարց ունիցին յարարածին իւրեանց, մեզ եւս պարտ և պատշաճ է լինել բարերարը մերով արձակ կամօք, զի մի նախատիցիմք անասնովք, որպէս նախատեցան ոմանց՝ որոց բարձակ ձար իւրեանց ։։։”

Ուղղ. “որոց բացան ճառը (բերանը) իւրեանց ։։։ զոր օրինակն էջն բաաղազամու? որ նախատեց սուս մարզարէի անզմութիւնը ։

Էջ 146. տող 33. “Քանզի յայնմ ծովիկն զոր ոչ երբէք կոխեցին զմկանունն նաւը իւրեանց, ճօնին պերճն ճեմօք ։։։”

Ուղղ. “յայնմ ծովիկն այս ծովիերու մէջ ուր չէ հասած մարդու ուր, իրենց պերճ ճեմելով կը խաղան և կը ճօնին ալիքներու վրայ ։

Էջ 148. տող 19. “Քանզի սակաւինչ ժամանակս հասանեն անդր զնացք արեգականն, և զքաղցը ջուրսն՝ որ են ի նմա՞ ոչ այնչափ շատ ծծէ ճառագայրէ արեգականն ։։։”

Ուղղ. ըստ օրինակին “ծծեն ճառագայրէ արեգականն, զի ոչ եթէ մէկ ճառագայրէ կը ծծէ ծովիերու ջրերը. փոխարերարար միայն կարելի է եզակի առնել. բայց ոչ դրականապէս բնութեան երեւոյթներուն վրայ խօսելով, նա մանաւանդ զրուած հարցին մէջ։

Էջ 149. տող 35. “Արդ մի ոք զիցէ բարուրս եթէ չեմ տեղեակ բարուց իմոց. զի թէ կամիմք ի բնէ յարարածոյս մերոյ յանկաւ ունիմք զընտանութիւն հանոյից զարութեանցն ։։։”

Ուղղ. կամիցրիմ?... տնկեալ.... և զօտարութիւմ ի չարութեանցն ։։։”

Եթէ մոտածենք բնական լոյսն կ'իմացնէ մեզի որ բարութիւնն, առաջինութիւնն՝ տնկակից է բնութեանս, իսկ չարութիւնը, օտար և զատ բան մը, եկամուտ հակառակորդ։

Էջ 149. տող 21. “Զի եթէ բանիւր՝

պատուական եմք, և եթէ օրինօք՝ վարժք և կիրթք, և եթէ աւետօքն Աստոծոյ միշտ յառաջ գալ և զարգանալ յորդեն,,:

Ուղղ. յորդորեն,,:

Էջ 150. տող 16. “ Զիք քաղղեայ և ոչ աստեղագէտ, և ոչ իմանայցէ յայնց գնացից աստեղաց յառաջազոյն զփոփոխում օդոց և զամբուել հոզմոց,,:

Ուղղ. և “ոչ որ իմանայցէ,, չէ թէ քաւդեայ կամ աստեղագէտ, այլ ով որ ալ ըլլայ, չէ կարոյ այնպէս իմանալ օդոյ փոփոխութիւնը ինչպէս երինոս անանիին:

Էջ 150. տող 25. “ Զամենայն ինչ բաւական է տեսանել ակն մեծութեան նորա, և ամենայնիւ առաջնորդէլ, զի ակն է նա արթուն իմաստութեան ամենայնի, և առ ամեննեսեան մերձ է տալ զկեանս և զօգնականութիւն,,:

Ուղղ. “ և ամեննայնի... իմաստութեան, ամեննայնի և առ ամեննեսեան,,,:

Ակն մեծութեան է նոյն և ակն արթուն իմաստութեան որ կը տեսնէ ամեն բան և կ'առաջնորդէ ամեն բանի և ամեն բանի մեջ է, կեանց կու տայ, ամեն բանի մօտն է՝ օգնութիւն կ'ընէ, այս է Աստուածային Տեսչութիւնն:

Էջ 150. տող 31. “ Արք, սիրեցէք զկանայս ձեր թէպէտ ի հեռաստանէ վայրաց եկեալ պատահեալ էք միմենանց,,:

Այս խօսքը չի կապուիր նախընթացին հետ, մինչքեն Ա. Հայրապետն անամոց օրինակէն աստիճանաբար կ'անցնի համեմել և յարդարել իւր խրատական յորդուակները:

Էջ 154. տող 35. “ Զի զոր ինչ լուսայք ի մէնջ ընդ առաւոտն և զոր ընկալայք բանից ի ժամ երեկոյիս, բնակիցեն ձեզ հանապաղորդ,,:

Ուղղ. “ Բանին... ընդ ձեզ,,:

Էջ 157. տող 9. “ Քանի՞ խոսեալ բանն մանիցեցոց է՝ որ աստի ունի զվկայութիւն,,:

Ուղղ. “ որ այսպիսի ունի ո ?...”

Էջ 157. տող. 23. “ իսկ ցամացային անասունք իբրև իմացումն իմն ունի, և

դիւրագոյնոց զիտեն ընտրել իմանալ, և երազ տեսանեն, և զանցեալ իրս յիշեն. բանզի բազումը ի ցամաքին չորքոտանեաց ունին զայս առաւելութիւն: Վասն այսուրիկ ինձ այսպէս թուի,,,:;

Ուղղելի են կէտերը: “ իրս յիշեն: Քանզի... ցամաքային (ըստ միւսներուն): առաւելութիւն, վասն այսորիկ կ,,:

Ցամացային կենպանէիր որդիկետես ունին այս ինչ առաւելութիւնները, անոր համար ինձի կ'երեւայ որ....”

Էջ 158. տող 34. “ Եւ նման են կրակի որ ծածկեալ կայ յանթեզի, զի ցայն վայր է դաղարին նորա յայրելոյ, մինչ զի զացէ ինչ՝ որոյ տիրեսցէ, և յորժամ զտանէ տեղի՝ վառեալ բորբոքի հանդերձ փայտի. յորժամ ճեպեալ բոցոյն,,:

Ուղղ. յայնժամ, որպէս հակաղիր վերեւի յորժամին:

Էջ 163. տող 14. “ Եւ կէսցն ի թըռչնոցն զան ի ձեռու մարդոյ ի համրոյր և ի մոռնդ, բայց միայն ի տկար թոշեցն՝ որ ահարեկեալ զարհուրին, և ոչ ծուժայ եթէ մերծեսցի ի նա ձեռն մարդոյ,,:

Ուղղ. “ ի ձես մարդոյ ի տկար թոշեցն... զարհուրի,,:

Էջ 163. տող 24. “ Զի կէսցն ի նոցանէն խորամանկը են, և կէսց միամիաք. կէսցն բարբառօք են, և կէսցն անբարբառօք, կէսցն գեղեցկաձայն և զաղցրաբարբառօք, և կէսցն խոտաճայնը և ոգեւարբառօք,,:

Ուղղ. ըստ Անտոնեանց օրինակին (տես Նորայր, Բառաքնն. 65) “ Տգեղաբարբառց,,?”

Գեղեցկաձայնին հակաղիրն է խոտաճայնը, իսկ բաղցրաբարբառօքին հարկաւպէտը է ըլլայ տգեղաբարբառոց:

Էջ 164. տող 15. “ Եւ ունին թազաւոր՝ որ ոչ նկատեանք ընտրեցաւ ի վերայ նոցա թագաւորել, այլ որ անդստին յիւրիհանց ընութենէ և ի նոյն ծնեալ, ոչ որպէս առ մեզս անարժան գործք գործին, զի առանց ըննելոյ կացուցանեմք մերով ընտրութեամբ մեզ իշխանորկն,,:

Ուղղ. իշխան անօրէն:

իմաստը շատ պարզ է. թոշունց իրենց բնութենչն կ'ընտրեն թագաւոր. մենք եւս մարդիկս մեր բնութենչն կ'ընտրենց, սակայն անձնիշխան կամքով արժանաւորը թողած, անարժանը կ'ընտրենց շատ անզամ մեզ՝ անօրէն իշխան կամ թագաւոր. կ'ակնարկէ իւր ժամանակի արիստեան կայսերը:

Էջ 165. առղ 21. “Եւ զմեղըն որ նման ցողոյ զբարամբը և զոստովիք և զտերեւօք ծորեալ իշեալ կայ, բայիսակ առեալ ի բերանն ճեպով բերէ,,:

Ուզգ. “զտերեւօք ծասոց ժողովեալ իշեալ կայ պահեալ, առեալ ի բերանն,,:

Ամառ ժամանակ որդ մի փողբիկ սեւորակ գորշագոյն կ'իշնայ ծառերու վրայ, մաևաանդ ուսենոյն, որոյ հիւզն բաղցրոտէ. այդոնց բացցը նիւթ կը ծորեն և կը ծրտեն ծառերու տերեւներու վրայ, որ նման է մեղրի և եթէ մի բանի օր անցնի, կը պադի, և ապիտակ շերա կը կապէ տերեւի կամ բարի վրայ. շատ փափուկ է որդի մարմինը, եթէ ջարդուի կարմիր թուլի (կիւլէզ) արիւն կ'ելլէ. ամանը կոչչեցին “որդն կարմիր,, յորմէ ներկ կը պատրաստուէր. իսկ ցօղած նիւթէն՝ զապէն կը պատրաստեն:

Էջ 168. առղ 14. “Եւ արդ լոփեցն զբարս համրացեալ թաշնոցն՝ մարդատեացըն, որ փակեն զդուրս ընդէմ օտարաց, և ոչ կամին ընդունել ընդ յարկալ զազակիցս իւրեանց ի ժամանակ ձմերայնյ, գոնէ զիշերի իմիք տակաւ,,:

Ուզգ. գտակաւ:

Էջ 168. առղ 35. “Եւ մի ոց կարի յոյժ տրտմեսցի վասն աղցատութեանն, և մի ոց այնչափ մոռասցի զանձին հատանել զյոյս, յորժամ ոչինչ գտանիցի ի տան: Հայեսցի ընդ ծիծառն անջատ և միանձն. տեսաննս զիարդ դարկակիցի, արկար զօրութեամբն առնիցէ դադարս անձին,,:

Ուզգ. շարակիցի:

Եւ ինչպէս կը շալէէ ծիծառը. որովհետեւ միանձն է, ինքն իւր տառապանաց բոնիկը շննելու համար հարկաւոր նիւ-

թերը, բերանով և ուաներով, որպէս թէ չակած կը կրէ և կը շինէ:

Հմմտ. “Զի յորժամ զտառապանաց բունիկն կամրցի շննել բերանացի խաղէ տանի շիրու, և քանզի ոչ կարէ կրել կաւ, զծայրս մազլացն ի ջուրսն թանայ, և երանեկ ընդ մաեր փոշի զնայ և յայնպիսի տառապանաց հնարիւք՝ լնու զկարօտորիւն կատյէ կրելոյ,,: Կրեմէ նոյն է ընդ շարս կերոյն:

Էջ 172. առղ 24. “Զի յորժամ քեզ քուն ոչ զայցէ ի զիշերի, ասայիր զարբուրին՝ խորհրդակից լեալ բարուց զիշերային թոչնոց...,,:

Ուզգ. ասասջիր զօրնեարիւնս:

Գիշերային թոչունց կամ թոչունց ի զիշերի իրենց երգով փառարմանիշց են Ալատուեյ, որպէս սոխակ կամ աբաղազն, ուստի Ա. Բարսեղ կ'ըսէ թէ երր ցունդ չի տանիր, աղօթէ, երգէ. նոյն զիտմամբ Ծնորհալին զիշերապահներու համար շարադրած է իւր “Զարթիք, ները:

Էջ 173. առղ 10. “Տեսցուք դարձեալ որչափ նման իցեն տեսլեան հաւալուսան, որը միշտ հանապազ մնուի իմաստութեան աշխարհին խոյիրեն,,:

Ուզգ. կդկար են:

Ալուարեւ իմաստունը միշտ կարօտ են ուսմանց և խիստ հետամուտ:

Էջ 174. առղ 14. “Եւ կամ զիարդ պատմեցից ցեղ զահազն բազմութենէ զօրաց միանգամայն ժողովելոց մարախոյ, որ միով ժամադիր ժամու ջարժեալ շողացիալ միահոյլ ի չու անկեալ, և իրեւ բազմութին զօրաց ի միասին ժողովելոց,,:

Ուզգ. “տողացեալ,,:

Եթէ թոշնոյ կը համեմատէ, կարելի է ասել շողալ յօդս ինչպէս ապացուցած է Նորայր (Բառացնն. Էջ 69). բայց որովհետեւ մարախն բազմութեամբ իրեւ ամպ, իրեւ շոգի կը մինցնէ արեւու երեսը, կը յարմարի ըսել փողացեալ. իսկ զօրաց նմանցնելով հաւանական է ըսել տողացեալ, իրեւ բանակ բազուկ առ բազուկ իրարու ետեւից շարուելով. վերջինս թուի բնագրին յարմար:

Էջ 175. տող 10. “Եւ եթէ անկցի մի ի մեղուացն յիւղ քրափեսցի, անզէն պակասեալ գտանիցի ի կենաց. քանզի լուու պարաբութիւն իւղոյն զիսէլս նորա: Խսկ եթէց ցանիցէ որ փոշի խսկ և խսկ մինչեւ յիւղն քրափեալ իցէ, անդէն ի նոյն գարձցի ի կենդանութիւն:”

Աւզգ. “ բարափեսցի... մինչ չեւ իւղն բարափեալ իցէ:”

Էջ թէ լոկ ինկնալ, այլ ծծել և թափանցել հասկանալի է. քանի որ դեռ իւղը չէ ծծած և թափանցած մարմին և ուղեղի մէջ, բարակ փոշի ցանելով կարելի է խելքի բռերել:

Էջ 176. տող 15. “Եւ զայս զինչ արացուը, զի արդ երկիր առ իւր կոչէ զմեզ, կատ կատարեալ կայ պատրաստական, պատմել մեօք զնառ իւր զազանաց և զամենայն զեռնոց, որ ի նման ճարակեցին:”

Աւզգ. ձաշ կատարեալ . . . զնառ որ զգագնաց...”

Հմմտ. “Եւ արդ պատմութիւն չափով կերակրեցայք ի մէնջ, և ոչ աւելի քան յագելն ձեր առդեցաւ մեզման ձասից,, էջ 179 տող 6: “Սերան որ ատայի ձեր կադմեցաւ ընդ առաւօս աստուածեղին բանին, որպիսի՛ ինչ արդեօք ձեզ ճաշակեցաւ,, էջ 180 տող 1:

Էջ 178. տող 8. “Կէսք ի ձէնջ ի լիցու ընթանան, և կէսք ի տապեղելունս, ուր ստութիւն է և անկարգ յամառութիւն, և հանդերձ շահասէր ապականութեամբ, որ նովին նման իսկ են,,:

Աւզգ. “Եւ որ նոցին նման իսկ են,,:

Էջ 178. տող 11. “Զի գեւ ընակաւոր կայ յայնոսիկ՝ որ ի ներկածոյ և ի տարագիր ուլունն հարեալ իցեն, և վառեալ բորբոքէ ի նոսա զմոլորութիւնն միշտ ի նոյն մնասիք մոլորութիւն յօժարել, և տանի բերէ զշահ կողմանց երկուցունց, որ զմին ուրախ առնէ յաղթութեամբն, և զմիւն արտմեցուցանէ արտմութեամբն, զմիւն մեծամտեալ հապալ ցանէ, և զմիւն ընդ ամօթ առաջանաւ գործադրութիւններ գացուցանէ,,:

Աւզգ. “ ի տպագիր ուլունն առ պարտորեամբ, զմինն,,:

Կախարդական թժմանըները գումաւորած էին և թէ փորագրուած և քանդակուած այլ և այլ նկարներով և անասնոց պատկերներով, ուստի տպագիր յարմար է կոչել քան տարագիր, որպէս օտար, այլակերպ: Եթէ մէկը կ'ուրցախանայ յաղթութեամբ, արամարանորէն կը հետեւ միւսն իւր պարտութեամբը արտմի, այս տեղի կրկնութիւնը չի նշանակեր քանի սաստկութիւնը, վասնզի համեմատութեան մէջ կը դնէ երկու կողմերու տարրեր զգացումները:

Էջ 178. տող 21. “Եւ միւսն որ յայն խաղ չիցէ, դատարկացեալ այլ իմն չարեօք պատեալ զտանիցի,,:

Աւզգելի են կետադրութիւնը “յայն խաղ չիցէ դատարկացեալ, այլ իմն չարեօք պատպագեալ,,:

Էջ 180. տող 16. “Զի և ոչ ի մարգարէն Աստուծոյ Եղիսէն հրաժարեցին իրեն յաղթատէ ի վասակար? հրաժարակէ՝ բարեկամը, որը ընկարան ի նմանէ վայրենի բանջարեղին խորհամ,,:

Աւզգ. ընկարանն . առանց զիմ. յօդ. անչին պընդունեցանո ի իմաստ ունի մինչեւ պէտք է հասկնալ և հիրասիրանեցան:”

Էջ 180. տող 20 և նմանը առ ամրաշառութեան մտաց իւրեանց՝ փոփոխմունս իմն կամեցան մուծանել յաստուածեղին բանս զրոց: Եւ ես ոչ եթէ անգիտակ եղէ բանից նոցան:

Աւզգ. և Եւ ես ո:

Հմմտ. աթայց ես եթէ խոսս լսեմ ի զրոց. խոսս զիտեմ զնոսան էջ 181 տող 3:

Էջ 180. տող 38. “Եւ որպէս նորայն քանդագուշեալ երթան զշիս ցնորից քնոյն թմրութեան, նոյնպէս և եռքս ըստ իւսաւրեալ մտաց իւրեանց դանդաշելոյ առնեն զմեկնութիւնն ո:

Աւզգ. Նոյնպէս և արքա: - Բանդագուշեալ նորա են՝ զեթանոսաց իմաստունը, նուամ պատմութիւններ կը կարկանդակաւ խաւարեալ մտրով արքա՝ հեր-

ձուածողը՝ որ մոլար մեկնութիւն և իմաստ պատճեաց եղիւ, կը հետեւի որ “միտ եւ կու տային գրոց խօսքերուն”:

Էջ 181. տող 13. « Քանզի կէսք այս- պէս ասացին զերկը թէ զնտի կերպա- րան ունի, և կէսքն դուշանի նմանեցու- ցին, կէսքն սկտեղ” :

Ուղղ. սեղանի?

Էջ 181. տող 16. « Եւ կէսքն թէ հարթ հաւասար իսկ է յամենայն կող- մանց, և կայ ի միջավայրու վայրաց, և ճախարակագործ կերպարանաց նման է և կէսքն կուրի կերպարանաց նմանեցուցին, ումանք խորամիջոց անուանեցին ու :

Ուղղ. խորի?

Նախընթաց ան կարելի է սխալմամբ առնուած է և կէսքն ոի զիմորոշէն. Խոռո- րի կերպարանըը (քրոս կամ կօտ) զմբե- թարդ է, ուստի հորիզոնը իւր շրջածիր կերպարանըով նման է զտակի, ուստի զէպ ի զուրս. որի հակադիրն է” և խորամի- ջոց ու, որ նման է բասի, սկտեղ կամ սկաւուակի:

Էջ 182. տող 24. « Ի միտ առցուց՝ թէ զիարդ և ո՞րպէս ընթացաւ բանն Աս- տուծոյ ընդ արարածս և որպէս սկիզբն երեւեցաւ, նոյնպէս և ճեպ փութոյն հաս- տատեցաւ. բանն յայնժամ բորբքեցաւ, և գործն մինչեւ ցայժմն եւս կարգի գայ՝ ա- մենայն ազգ զեռնոց, և մինչեւ ի կատա- րութիւն ժամանակի, նոյնպէս կայ մայ յա- րարածս ու :

Ուղղ. Բարբառեցաւ.... զայ՝ առ ամե- նայն ու :

Բանն ի սկզբանն բարբառեցաւ, ասաց և եղեւ, իսկ գործն մինչեւ ցայժմը կը շա- րունակուի ըստ բնութեան անձնիր արա- րածոց շնչաւորաց և անշնչից:

Բարբառեցաւ ուղղագրութիւնը կը գրու- նուի Անտոնեանց ձեռագրին մէջ (տես Նո- րայիր Բառացնութիւն, էջ 66):

Էջ 186. տող 33. “ Դարձեալ և ոմն ի մտադիր մարզկանէ, որ միտ եղեալ նայեացի փութով ընդ փոփոխութիւն իրաց բազմաց. սպասեաց եղիւ զողնի մի ցա- մացային ու :

Ուղղ. և նայեցաւ որովհետեւ նա որ

պատճեաց եղիւ, կը հետեւի որ “միտ եւ դեալ նայեցա” :

Հ. Գ. ՆԱՀԱՊԵՏՅԱՆ

Շարայարելի

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԲԱՌԵՐ

ՀԱՅԵՐԻՆՈՒՄ

Դրույտ. ԳԱՐՐԻՎԼԵԱՆՑԻ

(Եար. Բազմ. 1907 էջ 444)

Հաստ անգամներ է պատահում որ հայ ընթերցողը մի հայերէն տեխնիկական բառ հասկանալու համար՝ մտածի նախ թէ ի՞նչ է նրա եւրոպական համապատասխան բա- ռը, եթէ զրոյը արդէն բարութիւնը չէ ու նեցել նրան նշանակել փակագիր մէջ:

Բայց ի՞նչ օգուտ մի բառից՝ որին ի- մանալու համար՝ պէտք է նախ թարգմա- նել! մասնիկները վերլուծել, նրանց եւ- րոպական ձեւի վերածել, և ապա մի միտք դուրս բերել, այն էլ եթէ Աստուած ողոր- մի!

Գրադափարը բառերից վեր է, պարոն- ներ, և ամենամեծ ազգամէրները նրանց չեն որ վիճում են մի ցերականական մաս- նիկի ազգայնութեան վերա. Ծովինիզմը ոչ մի տեղ այնքան փոքրոգութեան, ան- ձուկ մտցի տպաւորութիւն չի թողնում որչափ երր ցածանում է մինչեւ բառա- գիտութիւնը:

Բարեկաղղարար այդպէս չեն եղել մեր հայրերը: Նրանց ասել են Պահեղոկ և ոչ թէ Ամենակալ, այն ինչ մենք պէտք է խոնմտանցից տանջւենք Հորել ասելուց յետոյ!

Ի՞նչ պատճառով կաւկասահայերը կոր- ցրել են իրանց դաւար այս ինդոււմ.

1. - Նրանց գոհ են եղել պաշտպա- նողականով, այն ինչ պէտք էին նրանց յարձակողական սկսել շովինիստ և վաս- ակար ուղղութեան դէմ.

2. - Նրանց այնքան զեղծման և ծայ-